

בוניה ז"ל

נעמי ובוניה ז"ל חברות טובות ונאמנות, שבקיבוץ היו שחשבו שזוהי קרבה משפחתית. חברות אמיתית מהעיר שומסק שבפולין ובאשדות הולכת החברות ומתהדקת.

כאשר סיימו למלא תפקידים פרשו שתיהן לעבודה במחסן ושם, בין מדפי התאים המשיכו להמתיק סוד. שמחות יחד עם כל אירוע משמח במשפחה וכואבות האחת את כאבה של השניה בשעת צער.

האסון שפקד את בוניה ויעקב עם מותה של מירה'לה, בתם הבכורה, מורגש עמוק במשפחתנו. אמא שלנו נעמי תומכת מחזקת ועוזרת לבוניה להתמודד.

חבורה עליזה של ארבע זוגות חברים טובים מתכנסת בביתנו מדי יום שלישי: בוניה ויעקב, נעמי ונפתלי (הורינו), בתיה ומגיני ומשה והניה – תיבדל לחיים ארוכים. מתכנסים סביב שולחן ועליו מפה לבנה, ואין שוכחים את הדג המלוח והשתייה החריפה שהיא חלק בלתי נפרד מהחבורה – והם שמחים ועליזים ומתבדחים.

הכל חלף עבר, נשאר רק הזיכרונות הטובים והרבה. הרבה שנים היו החברות הטובות דוגמה ומופת לנאמנות ואהבה, ואת זאת אנחנו רוצות לאמץ ולזכור.

אסתר שימרון